

عنوان مقاله:

چالش های حقوقی سفرهای توریستی فضایی

محل انتشار:

دومین کنفرانس علوم اجتماعی، روانشناسی، علوم تربیتی و علوم انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

محب اله شادمانی - دکتری حقوق بین الملل دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

امروزه در سفرهای فضایی صرفاً جنبه اکتشافی مطرح نمی باشد، بلکه سفرهای فضایی جنبه تجاری پیدا کرده است. این سفرها به صورت سفرهای توریستی فضایی زیر مداری یا سفر به ایستگاه فضایی بین المللی مطرح گردیده است که می تواند مرزهای هوا فضا یا فضای ماورای جو را خدشه دار نماید. لذا شناخت مرز بین هوا و فضا و ابتدای محدوده ماورای جو یا فضا حائز اهمیت است. چون مرزهای هوایی عموماً در سیطره حاکمیت کشورها قرار دارند، درحالی که فضای ماورای جو میراث مشترک بشریت است و متعلق به همه بشریت است و تحت حاکمیت دولت ها قرار ندارد. یک پرواز تا وقتی که اولاً از جو زمین خارج نشود و ثانیاً نتواند در مدار زمین قرار بگیرد، پروازی زیرمداری محسوب می شود. این پروازها تابع کنوانسیون شیکاگو و حقوق هوایی هستند. این امر بالاخص شامل لزوم رعایت قوانین حاکم بر ثبت هواپیماها، مجوز آمادگی پرواز، گواهینامه خلبان و سایر ملزومات پروازی می گردد. اگر پرواز صورت گرفته از سطح زمین بخواهد یک پرواز فضایی باشد، آن سفینه فضایی باید از حاشیه یا لبه مرز سطح زمین اوج بگیرد و در نهایت به لبه فضا برسد. حاشیه فضا از نظر پروازهای فضایی، تقریباً بیانگر اوج گرفتن حداقل ۱۰۰ کیلومتر از سطح دریا است. هر پروازی که بالاتر از این ارتفاع صورت بگیرد را فضایی می گویند. چارچوب کنونی حقوق بین الملل فضایی که حاکم بر سفرهای توریستی فضایی هستند شامل تعداد زیادی از قواعد است که در قالب معاهدات، حقوق بین الملل عرفی و اصول کلی حقوقی می باشند.

کلمات کلیدی:

سفر توریستی، توریسم فضایی، حقوق بین الملل فضایی، زیرمداری، مرز میان هوا و فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1448638>

